

מישראל-עם

האם את/ה בעד חד-צדדי עדיין? היהודיים בה [כפי שהוצע עלי-ז]

איך מצביעים?

- יש לגזור מהעיתון את הפתק שבו בחרתם: בעד/נגד. ניתן ל...
- אפשרות א':** יש לשים את הפתק הנבחר במעטפה ולשלוח א...
- אפשרות ב':** לשים את הפתק בקלפיות, שיוצבו החל ממחר ג...
- גדולות של **ידיעות אחרונות** ברחבי הארץ.
- שימו לב: אין לשים יותר מפתק אחד. מובן שמישאל העם של „ידיעות אחרונות“

אפרים לפיד **בעד**

למען עתיד האיזור

כשבעת אלפים אזרחים ישראלים יושבים בגוש קטיף. מסורים, חרוצים ואידיאליסטים. הם עלו למקום באי שור ובסמכות. סביבם כמיליון וחצי תושבי רצועת עזה הפלשתינים. פינוי הגוש מישראלים לא יפתור את בעיית רצועת עזה. הפתרון האמיתי תי לעתיד הפלשתינים ברצועה צריך להיות גם במחווה של המצרים, שיאפשרו הרחבת הרצועה עד אל-עריש.

ישראל מפנה את גוש קטיף ומצרים מאפשרת הרחבת הרצועה – כך ניתן לראות תחילתו של פתרון לעתידו של האיזור. אפשר ורצוי להפריד בין פינוי הרצועה ועתיד יהודה ושומרון. „עזה תחילה“ – רעיון שהועלה כבר לפני שנים – היה אז שלב בתוכנית כוללת. אבל לא היה לה שותף אמין ורציני בצד הפלשתיני. הוויכוח הישראלי על „פינוי בעד ונגד“ יימוג אם ניווכח כי יש לנו פרטנר אמיתי להסדר. כך נוכחנו בעבר בתקופות דומות של קרע ציבורי על שינוי המפה. גם עכשיו הצד השני להסדר, ובעיקר מנהיגותו, הם חיי דה. נשמעים קולות רבים המבינים שם כי טרור לא יקדם את תם למטרה הנכספת של מדינה עצמאית. בינתיים יש סבל רב, דם וקורבן גם כאן וגם שם. לא כדאי לבדוק כל יום מי מפסיד יותר, אך לכולם צריך להיות ברור כי הפתרון יהיה רק בהסכמה ולא בכפייה.

האיזור הזה בנוי – אם בכלל – לפתרונות בשלבים. „המהירות מהשטן“, כך יודעים גם הערבים מחוכמת זק ניהם. אבל הגיע הזמן, לקראת 56 שנות עצמאות, שלמדינת ישראל יהיו גבולות מוסכמים על שכנותיה ועל העולם החו-פשי.

יישובם מחדש של תושבי גוש קטיף יכול להיות גם תשור בה טובה לפיתוח הנגב והגליל – משימה חיונית ממדרגה רא שונה בסדר היום הישראלי. צריך לחזק את תושבי גוש קטיף במחשבה כי יישובם מחדש מחוץ לרצועה הוא מחיר במסגרת הסדר לעתיד האיזור. לא עושים זאת נגדם, כי הם לא בסדר. ההיפך – זהו צעד ביוזמת ישראל כדי להבטיח תקווה טור בה יותר להם, לכל אזרחי ישראל ולעתידה של מדינה פלשתינית בשכנות לנו.

הכותב הוא תא"ל במיל, לשעבר דובר צה"ל וקצין מודיעין

אפי איתם **נגד**

מה נקבל בתמורה?

סיעת המפד"ל מסיירת היום בה תיישבות היהודית בחבל עזה, על גנייהילדים, מוסדות החינוך והמפע לים הפרושים בעשרות היישובים שב גוש, בו חיים יותר משבעת אלפים יהר דים. נבוא היום לא רק לחזק, אלא גם להתחזק מנחישותם ודבקותם בייעוד הלאומי והיהודי החשוב שקיבלו על עצמם. לא ניתן ידנו לעקירת יישוב יהודי – לא בחבל עזה ולא בכל מקום אחר. הארץ כולה מולדתנו היא, נחלת אבותינו. היישובים שהוקמו עליה – כולם – חוקיים הם, ומבטאים את זכותו של העם היהודי עליה. איננו הולכים „עם הראש בקיר“. אנחנו מוכנים לפשרות. הפרדה, שלטון עצמי של הפלשתינים, יכולים לבוא בחשבון, בתנאים מסוימים. אבל עקירת יישוב יהודי? בשום פנים ואופן. זוהי פגיעה בהיסטוריה היהודית ובביטחון המדינה.

גם לדעת המצדדים בחלוקת הארץ, המוכנים למסור חב לי מולדת כדי להשיג רגיעה ביטחונית, קשה להבין את ה„היגיון“ שבעקירה חד-צדדית של היישובים היהודיים. לתת בלי לקבל תמורה כלשהי בתחום הביטחוני לפחות? הרי ברור שנסיגה חד-צדדית רק תגביר את תיאבונם של אירגוני הטרור.

אני לא שותף להטחת האשמות בראשיהממשלה, כאילו כל התבטאויותיו ומעשיו ביחס להתיישבות היהודית ברצו עת עזה נובעים מהמצוקה האישית שלו בעקבות חקירת המ שטרה והפרקליטות. אני עדיין רוצה להאמין שיש לו את הי כולת להפריד בין ענייני האישיים לבין מה שנראה בעיניו כטובת המדינה. יחד עם זאת, אני מתקשה מאוד, פשוט לא מצליח, להבין את מהלכיו האחרונים.

ראשיהממשלה עצמו אמר שהממשלה הנוכחית היא הטובה ביותר שיכול היה לייחל לה. אם כך, כיצד זה אינו משתף את שריו, אלה שנבחרו בידי העם, בבחירות דמוקר טיות חופשיות, בפרטי תוכניתו? משהו השתבש פה. יחד עם האיחוד הלאומי וחברים בליכוד, נפעל לסיכול התוכנית לעקור יישובים. כי ביטחונה של ישראל וביצורה עומדים לנגד עינינו.

הכותב הוא שר השיכון ויו"ר מפלגת המפד"ל

יוסף (טומי) לפיד **בעד**

מה אנו עושים שם?

הסיבה הטובה ליציאתנו מעזה היא, שאין לנו מה לחפש שם. נוכחותם של 8,000 יהודים בין 1.4 מיליון פלשתינים, הצורך בהחזקת גדודי צבא לשמירה על קומץ מתנחלים, העימותים הבלתי פוסקים, ביז בו הכספים, הזעם בעולם למראות ההרס, הקורבנות שלנו, הרג האזרחים שלהם, וכל זה בשטח שמעולם לא היה שייך לישראל וגם איננו חלק מארץ ישראל ההיסטורית, התנכית, המובטחת – הוא סטייה מכל נורמה רציונלית, שהגיע הזמן לשים לה קץ.

אין שום סיבה מיוחדת להחליט על נטישת 17 מתוך 21 ההתנחלויות דווקא עכשיו, מלבד העיקרון של „טובה ענה אחת קודם“. לא כמטרה בפני עצמה, אלא כהתחלה של תהליך שצריך לקרב אותנו להסדר עם הפלשתינים. נכון, הם יראו בכך, לפחות בהתחלה, התקפלות והישג לטרור. הדבר יחזק את מעמד החמאס והג'יהאד, כפי שהי סיגה מלבנון חיוקה את החיזבאללה. אם ניסו לנצל זאת לרעה, נגיב בחריפות והפעם תעמוד לנו גם הזכות המוסרית לכך. אבל יהיה לנו בעזה שקט, נחסוך בחיי אדם, נקמץ בימי מילואים, ניפרד מתמונות הזוועה ונחזק את מעמדנו בעולם. ולא נצטרך עוד לשאול את עצמנו מדי בוקר: מה, לעזאזל, אנו עושים שם?

לביי-לבי עם המתנחלים, שהתיישבו ברצועה ביוזמתן של ממשלות ישראל. הם אינם האשמים, אלא הקורבנות. הם זכאים לא רק להשתתפות בצערם, אלא גם לפיצויים הוגנים ולאלטרנטיבות ראויות לפתיחת פרק חדש בחייהם. חס לנו מלשמוח לאידם. אנחנו צריכים לבקש מהם סליחה. עדיף היה לפתוח במהלך זה במסגרת של הסדר כולל, שיש בו תמורה והבטחה ותקווה לבאות. אך יש עוצמה רבה בצעד החד-צדדי, המשדר פלשתינים, שבאין פרטנר להיד ברות החלטנו לנהוג על דעת עצמנו, כהבנתנו. רוב הציבור יקבל זאת בברכה. גם מעמדנו בעולם ישתפר. הוויתור מוצון יחזק את הנחישות שלנו להגן על מה שחיוני לקיומנו. עזה תחילה, כי היא מיותרת. ביו"ש לא נוותר על מה שאי ננו מיותר.

הכותב הוא שר המשפטים ויו"ר מפלגת שינוי

(צילומים: אלכס קולומיסקי ואלברטו דנקוב, הארץ)

ידיעות אחרונות

נגד או נגד פינני של היישובים יצועת עזה? ראשי-המשלה

השתמש רק בפתק המקורי המתפרסם ב"ידיעות אחרונות".
 ל: מישאל העם של "ידיעות אחרונות" ת.ד. 109 ת"א 61000
 ככל סניפי **ג'הבו** **חצי/קופה** **קלאבמרקט** וב-500 נקודות מכירה
 נות" אינו סקר מדעי, אולם יש בו כדי להצביע על הלכי הרוח בציבור.

מישאל-עם ידיעות אחרונות

נגד

מישאל-עם של
ידיעות אחרונות

דרור אריה

בשם המוסר: לא!

חומה של פלדה עומדת בפני ראשי-המשלה, קוראים לה - ציונות. חומה של פלדה שהוא כל-כך אוהב, קוראים לה - התיישבות. חומה של פלדה, שאדוניה הם התורה וחזון הנביאים, שקוראים לבי-נים לחזור אל הארץ, לכל מרחביה, וללישב אותה בגבורה.

חומה של פלדה, המורכבת מעם שעמד בגלות, בגירוש, בשואה, במלחמות, במתקפות של טרור - ויכל לכולם. חומה של פלדה שאומרת לו: לא!

גם האמת והמוסריות, האמונה בצדקת הדרך שעליהן חר נגד על-פיהן התנהג והנהיג עד היום - זועקות מן החומה ואור מרות לו: אל תשלח את ידך, אל תפגע באדמה, בעם, בציונות. הארץ הזאת שלנו היא לכל מרחביה, לכל מיליוני היהודים בארץ ובגולה.

באנו לכאן מתוך פקודה אלוקית, מתוך תורה ואמונה, בש"יחותן ובעידודן של כל ממשלות ישראל. אין לנו ספק שראשי-המשלה מתקשה לעמוד מול חומת הפלדה ומשליך את השאלה הכל-כך גורלית למשאל עם.

ערביי אום אל-פחם ומזרח ירושלים לא יכריעו בעד או נגד המשך הציונות.

אין לנו ספק שהעם רוצה במיגור הטרור וגירוש המרצחים הערבים - ולא בגירוש המתישבים היהודים שעומדים בגבורה מול אויבינו ומפריחים את הש"ממה.

חומה של פלדה עומדת מול ראשי-המשלה שלה ואומרת לו: כן - להמשך הציונות, כן - להתיישבות, ושום דבר לא יש"בור אותה.

ה' עוז לעמו ייתן, ומתוך שלמות הארץ וגבורה של"נו - ה' יברך את עמו בשלום.

הכותב הוא
תושב כפר
דרום

מישאל-עם של
ידיעות אחרונות

אלון שוסטר

בשם המוסר: כן!

באמצע שנות ה-60 היה אבי, יהודי דה שוסטר ז"ל, ראש אגף הנוער וה"נח"ל במשרד הביטחון. כילד ליוויתי אותו בהקמת היאחזויות ואיזורים בחצבה, בצורנית ובאלמגור. הקו הי"רוק עוצב על-ידי ההתיישבות על תנור עותיה השונות.

ראשית חטא ההתיישבות בשטחים בלתי אפשריים - מדינית, ביטחונית ומוסרית - הובל על-ידי מפלגת העבודה. אותה התלהבות נאיבית של טרם ששת הימים הפכה אחרי '67 לפולחן התנחלות שמקעקע את יסודותיה של ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית.

ראיתי בדאגה רבה את ההשקעות המופלגות והמיותרות שהתבצעו במחוזות הסהרוריים. כמה פשוטים היו יכולים להיות חיינו, לולא היינו מושקעים שם היום בדמים רבים. לאחר הצבא חבריי יצאו להתיישבות בשטחים וקראו לי להצטרף אליהם. סירבתי להצעתם, משום שהתנגדתי להשי"קיע זמן יקר ביישוב שמיקומו מוזיק אסטרטגית לישראל. סברתי שחיוזק קיבוץ מפלסים על גבול עזה חיוני הרבה יו"תר. שלושה עשורים חלפו - וצידקתי מוכחת.

ההתיישבות בחבל עזה הינה בלתי סבירה - ביטחונית ומוסרית. עובדה זו הולכת ומחלחלת אל תודעת מקבלי הה"חלטות בימין המתון. שרון ואולמרט אינם מזוגנים, אלא הם הפנימו אמת כואבת עבורם - אובדן החלום על ארץ-ישראל השלמה. גם אני וחבריי ביישובי, "סובב עזה" מבכים חלום שאבד - תקוות ההשלמה המהירה בינינו לבין הערבים.

מצולקי חלומות עלינו להתרכז בהיערכות משותפת לק"ראת מאבק האייתנים בין מגיני קדושת הארץ לבין מגיני מדי"נת היהודים הדמוקרטית. זו הזדמנות שאין להחמיצה לצאת מהתקיעות הנוראה שבה אנו מדשדשים ומדממים. כמי שחי בשכונות ובחברות עם יישובי חבל עזה ומבין את עוצמת הקושי הכרוך בפנינים, אני סובר שתשובת העם, שראוי שתקבל במשאל העם, תהווה את ההוכחה הניצחת עבור שכניי וחבריי: העתקת היישובים הישראליים בעזה אל תוך מדינת ישראל חיונית להתמודדות עם הטרור ולשיחזור מהנטל המוסרי שבהמשך הכיבוש.

הכותב הוא יו"ר מועצת "שער הנגב"

מישאל-עם של
ידיעות אחרונות

יוס'טוב סמ'יה

בגלל לקחי לבנון

לעניות דעתי, נכון מאוד לנקוט ביוזמות, מדיניות או צבאיות, כדי לצאת מהמצב הבלתי נסבל ביחסים שלנו עם הפלשתינים. יוזמות או צעדים כאלה אנו מחמי"צים למעשה מיולי '67, דרך הסכם השלום עם מצרים ואופן היישום של הסכמי אוסלו, וכלה בטיפול בלחימה האחרונה מספטמבר 2000. למען הסר ספק - אני חושב כי בהסדר עם מנהיגות פל"שתיינתי אמייתת יהיה נכון לפנות את כל רצועת עזה, נקודה. עם זאת, טענתי בזמנו - ולצדדי, עד עתה אינני משתכנע כי טעיתי - כי הברחה מלבנון, שכונתה בעברית יפה, "צעד חד-צדדי מתוך עוצמה וכוח", היא שגיאה חמורה. בעמדה זו אני דבק עד שלא יוכח כי לאירועי ספטמבר 2000 ולעוצמתם אין קשר עם הברחה מלבנון חמישה חודשים קודם להם.

מאז אותו "צעד חד-צדדי" שילמנו מחיר יקר מאוד בחזית הצפון (ה,תשר" שולם בעסקת חילופי השבויים האחרונה), ואנו חיים בממצע של 300 הרוגים בשנה - לעומת 24 בחזית לבנון שלפני הנסיגה (ואני שונא סטטיסטיקה). לכן, אני טוען אותו דבר בקשר לצעד החד-צדדי של הני"סיגה מרצועת עזה. ב,שפה ובתרבויות הערביות-פלשתי"ניות" צעד כזה יתפרש באופן חד-משמעי ככניעה לטרור וכ"עידוד מובהק להמשכו - גם מרצועת עזה המפוינית ועוד יותר ביהודה ושומרון.

אילו מנהיגי ישראל היו מורים לצה"ל לנקוט בפעולות חד-צדדיות שאין מהן דרך חזרה גם בהסדר עם הפלשתינים, היה זה מתפרש כצעד מרתיע מתוך עמדת כוח. דוגמאות? בתחילת הלחימה בספטמבר 2000 הצעתי להרחיב בן לילה את רצועת הגבול עם מצרים ל-400 מטרים חשופים מבתיים ומצמחייה, ולהודיע לעולם כולו כי "יהיה ההסדר אשר יהיה - זהו גבולה החדש של רצועת עזה".

עוד דוגמא? נניח כי מיקומה של נצרים לא מתאים להגנה בתנאי לחימה. במצע תלת-יומי ניתן להעבירה למקומה של בית חנוך, שכל תושביה יגורשו לתוך הרצועה. על "בית נצרים" החדשה לצבא לא יהיה קשה להגן. אראז הפלשתינים והעולם הערבי יבינו שזה אכן "צעד חד-צדדי מתוך עוצמה וכוח".

הכותב הוא אלוף פיקוד הדרום לשעבר

מיוזמת מייחוד
קוראי "ידיעות אחרונות"
מוזמנים להצביע
בשאלה הגורלית